

ved behandlingen af regnskabet kunne bortse fra udgifter, som findes unormalt høje, eller som der ikke findes tilstrækkeligt grundlag for.

Det bemærkes, at staten har udpantningsret for afgiften efter lov nr. 36 af 3. april 1873 om udpanning og om udlæg.

Til kapitel 13

Af lovtekniske og systematiske årsager er reglerne om sygehusapoteker m. v. samlet i ét kapitel, hvorved det i forhold til gældende lovgivning er blevet tydeliggjort, hvilke af lovforslagets regler, der gælder for sygehusapoteker. Ved dette lovforslag tilstræbes, at lægemiddelforsyningen tilrettelægges og vurderes under ét, og at de private apoteker og sygehusapoteker som følge heraf så vidt muligt behandles efter samme regler. Dette kan kun opnås, såfremt sygehusapotekerne, som anses for en del af de kommunale eller statslige sygehuse fortsat omfattes af den specielle lovgivning om apoteksvirksomhed, jfr. også bemærkningerne til kapitel 2.

Der er 15 sygehusapoteker. Omsætningen i 1980 beløb sig til 371 mill. kr. (excl. moms). Denne opgørelse omfatter også visse leverancer fra sygehusapotekerne af andet end lægemidler. Antallet af beskæftigede på sygehusapotekerne fremgår af bilag 4. Det er ikke muligt at opstille en opgørelse over driftsudgifter og indtægter, som svarer til eller direkte kan sammenlignes med de private apotekers regnskaber, da der gælder andre budget- og regnskabsregler for sygehuse, og da det enkelte sygehusapotek ikke er økonomisk adskilt fra sygehuset i øvrigt.

Sygehusapotekerne formidler næsten $\frac{2}{3}$ af lægemiddelforsyningen til landets sygehuse. Fra de private apoteker udgjorde leverancerne i 1980 af receptlægemidler til sygehuse (samt til lægers og tandlægers brug i praksis, til skibsførere og jordemødre) ca. 200 mill. kr. Langt den største del heraf vedrører sygehusleverancer. Ca. 230 af landets daværende 319 apoteker havde sygehusleverancer, men mange leverancer går på skift mellem apotekerne i årets løb, og mange leverancer er meget små. De private apotekers sygehusleverancer svarer dog til den gennemsnitlige omsætning på ca. 30 apoteker, og de har derfor betydelig økonomisk interesse for de private apoteker.

Det er hensigten at gennemføre en nærmere undersøgelse af sygehusapotekernes økonomi m. v. En sådan undersøgelse kan ikke forventes umiddelbart at kunne anvendes som sammenligningsgrundlag til bedømmelse af de enkelte sygehusapo-

tekens økonomi i forhold til de private apotekers, men den vil kunne tjene som grundlag for en mere generel samfundsøkonomisk vurdering af sygehusapotekernes omkostningsforhold (»rentabilitet«) såvel for amtskommunerne som for indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen.

Til § 59

Ved indenrigsministereiets vurdering af spørgsmålet om oprettelse af sygehusapoteker må der tages såvel servicemæssige som samfundsøkonomiske hensyn.

Oprettelse af sygehusapoteker (og filialer) vurderes at indebære væsentlige *servicemæssige* fordele for de sygehuse, hvor de etableres (nærhedsprincippet). Et modhensyn er, at oprettelse af mange sygehusapoteker og udtrakt leveringsadgang kan betyde en forringelse af lægemiddelforsyningen i visse områder, såfremt sygehusapotekernes eksistens beskærer underlaget for nogle af de private apoteker. De servicemæssige hensyn må derfor vurderes ud fra en konkret bedømmelse af de lokale forhold.

I vurderingen af de *samfundsøkonomiske* hensyn må man på den ene side have for øje, at oprettelsen af sygehusapoteker betyder en indskrænkning af de private apotekers omsætningsgrundlag, hvilket – alt andet lige – vil kunne virke fordyrende på den øvrige lægmiddeldistribution. For en sygekommune er der – i det omfang driftsudgifterne ved sygehusapoteket er mindre end apoteksavance og grossistavance – økonomiske fordele ved at etablere sygehusapotek.

I bemærkningerne til kapitel 2 er nævnt behovet for at se lægemiddelforsyningen under ét og for at vurdere oprettelse og nedlæggelse af sygehusapoteker i sammenhæng med den øvrige apoteksservice. Det må således tages i betragtning, at mange apotekers omsætningsgrundlag i et vist omfang hviler på en sygehusleverance, og at det af hensyn til den lokale befolkning kan være mindre hensigtsmæssigt at flytte navnlig mindre apotekers omsætningsgrundlag til sygehusapotekerne.

Hidtil har sygehusejerne kunnet oprette sygehusapoteker, uden at indenrigsministeriet som for de private apoteker har skullet træffe beslutning om oprettelse.

Efter forslaget vil der fremtidig være overensstemmelse mellem reglerne om oprettelse og nedlæggelse af sygehusapoteker og af de private apoteker; idet dog initiativer vedrørende sygehusapoteker ligger hos sygehusejerne. Dette indebærer, at der ved spørgsmål om oprettelse/nedlæggelse af